

Warszawa, dnia 3 sierpnia 2011 r.

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

I Prez. 391/11

BSA III-055-114/11

**Pan
D. M.
Prezes Zarządu
Fundacji [...]**

Postanowienie

Na podstawie art. 61a § 1 k.p.a. oraz art. 11 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) w związku z art. 5 § 2 pkt 3 i pkt 4 k.p.a., w związku z art. 1 ust. 1, art. 6 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm. - dalej nazywanej u.d.i.p.) odmawiam wszczęcia postępowania w sprawie udostępnienia informacji mającej stanowić odpowiedź na pytanie, kiedy, w jakim trybie, w jakiej ilości oraz za jaką kwotę zostały zakupione przez Sąd Najwyższy od Wydawnictwa W. Sp. z o.o. uprawnienia do korzystania z programu L.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 22 czerwca 2011 r. (zarejestrowanym w Sądzie Najwyższym pod numerem BSA III - 055 - 114/11) Pan D. M. przedstawił szereg uwag i pytań dotyczących relacji między Sądem Najwyższym, a Wydawnictwem W. Sp. z o.o. Jako podstawę swojego żądania wnioskodawca wskazał art. 2 ust. 1 u.d.i.p.

Zważywszy, że Pan D. M. nawiązywał w sposób krytyczny do decyzji Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2011 r. (nr BSA III 055 -90/11), to został zawezwany do wyjaśnienia (pismo z dnia 6 lipca 2011 r. Dyrektora Biura Studiów i Analiz

SN działającego z upoważnienia Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, zarejestrowane pod sygn.: BSA III - 055 - 90/11, BSA III 055 - 112/11, BSA III - 055 - 113/11, BSA III - 055 - 114/11), czyjego pismo z dnia 22 czerwca 2011 r., a także pozostałe dwa pisma z tego samego dnia (zarejestrowane w Sądzie Najwyższym pod numerami: BSA III - 055 - 112/11 i BSA III - 055 - 113/11) mają być rozpoznane jako wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy w rozumieniu art. 127 § 3 k.p.a. od decyzji Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2011 r. lub wnioski o wyjaśnienie wątpliwości co do treści tej decyzji w rozumieniu art. 113 § 2 k.p.a., czy też wnioski innej natury.

W odpowiedzi, Pan D. M., w piśmie z dnia 12 lipca 2011 r. jednoznacznie wyjaśnił, że *„tryb zgłoszenia tych pism został w nich wyraźnie określony i był to art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późniejszymi zmianami)”*, oraz, że *„w szczególności nie był to ani art. 128 k.p.a., ani art. 127 § 3 k.p.a., (ani) art. 113 § 2 k.p.a.)”*.

W tym stanie rzeczy Dyrektor Biura Studiów i Analiz SN działający z polecenia Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego udzielił w dniu 22 lipca br. odpowiedzi na trzy wspomniane wystąpienia z dnia 22 czerwca br. (w formie dwóch pism: jednego pod numerem BSA III - 055 - 114/11 oraz drugiego pod numerem: BSA III - 055 - 112/11 i BSA III - 055 - 113/11) w zakresie, w jakim w kwestiach podnoszonych przez wnioskodawcę mogły być udzielone informacje na zasadach określonych w przepisach u.d.i.p.

Te ostatnie odpowiedzi spowodowały wystąpienie przez Pana D. M. do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z czterema kolejnymi pismami z dnia 26 lipca 2011 r., w tym pt.: „Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa” (zarejestrowanym w Sekretariacie Pierwszego Prezesa SN pod numerem I Prez. 391/11), w którym podtrzymano żądanie udzielenia odpowiedzi na sformułowane w sentencji niniejszego postanowienia pytanie zmierzające w istocie do uzyskania informacji o treści umowy lub umów wiążących Sąd Najwyższy z Wydawnictwem W. Sp. z o.o., a dotyczących korzystania z programu L.

W opisanych okolicznościach konieczne stało się wydanie niniejszego postanowienia z następującym uzasadnieniem:

Zdaniem Sądu Najwyższego umowy prawa cywilnego łączące organy władzy publicznej z podmiotami trzecimi, działającymi w sferze prawa prywatnego, (tu: z wydawnictwem - właścicielem określonego oprogramowania informatycznego) nie należą do kategorii informacji publicznych w rozumieniu art. 1 ust. 1 i art. 6 u.d.i.p., a w konsekwencji nie mogą być udostępniane każdemu zainteresowanemu ich treścią na zasadach i w trybie określonym przepisami u.d.i.p. Takie umowy nie należą bowiem w szczególności do kategorii: „dane publiczne” w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p. Umowa prawa cywilnego, w której tylko jedną ze stron jest organ władzy publicznej, nie ma cech dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 6 ust. 2 u.d.i.p., albowiem nie zawiera jedynie oświadczenia woli lub wiedzy funkcjonariusza publicznego, lecz także oświadczenie woli przedstawiciela drugiej strony, nie będącej w danym wypadku żadnym z podmiotów wymienionych w art. 4 ust. 1 lub ust. 2 u.d.i.p.

Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej nie reguluje wprost sytuacji, jaka zaistniała w niniejszej sprawie, w której organ władzy publicznej ma rozpoznać żądanie udzielania informacji będącej w jego posiadaniu, w przypadku gdy nie jest ona informacją publiczną w rozumieniu powołanych przepisów. Zgodnie natomiast z art. 16 ust. 1 i ust. 2 u.d.i.p. w zakresie w niej nie uregulowanym stosuje się przepisy k.p.a. o postępowaniu decyzyjnym. Dotyczy to również unormowań odnoszących się do wszczęcia postępowania. Na podstawie art. 61 a § 1 k.p.a. gdy żądanie, o którym mowa w art. 61 k.p.a. (tu: żądanie wszczęcia postępowania, w którym mogłoby dojść do wydania decyzji administracyjnej) zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną lub z innych uzasadnionych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, to organ administracji publicznej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania. Ponieważ jedyną alternatywą w stosunku do rzeczywistej realizacji wniosku o udostępnienie informacji publicznej jest wydanie decyzji o odmowie jej udzielenia lub o umorzeniu postępowania (w tym drugim przypadku wyłącznie w sytuacji przewidzianej w art. 14 ust. 2 u.d.i.p.), to należało przyjąć, że w niniejszej sprawie zachodzą inne uzasadnione przyczyny w rozumieniu art. 61 a § 1 k.p.a. wskazujące na konieczność odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udostępnienia informacji w formie odpowiedzi na pytanie, kiedy, w jakim trybie, w jakiej ilości oraz za jaką kwotę zostały zakupione przez Sąd Najwyższy od Wydawnictwa W. Sp. z o.o. uprawnienia do korzystania z programu L. Udostępnienie informacji na tak postawione pytanie byłoby

bowiem równoznaczne z przedstawieniem wnioskodawcy danych, które nie są informacją publiczną w rozumieniu u.d.i.p.

Powołane w podstawie prawnej niniejszego postanowienia art. 11 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) w związku z art. 5 § 2 pkt 3 i pkt 4 k.p.a. wskazują jedynie na właściwość Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego jako organu władnego wydać niniejsze postanowienie.

Z tych przyczyn należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego postanowienia służy prawo wniesienia zażalenia - wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia tego postanowienia stosownie do treści art. 61a § 2 k.p.a. oraz art. 141 § 2 tego kodeksu, jak również z uwzględnieniem art. 127 § 3 k.p.a. w związku z art. 144 i art. 5 § 2 pkt 3 i pkt 4 tego kodeksu.

Stanisław Dąbrowski

